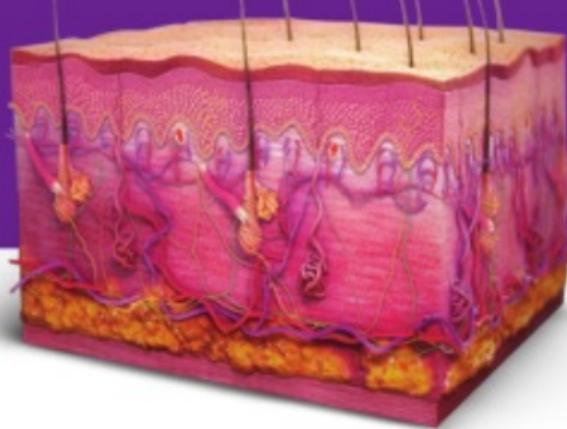

نحوه پرخورک و پرسی
خایعه پوسنی
(به طور خیلی خلاصه)

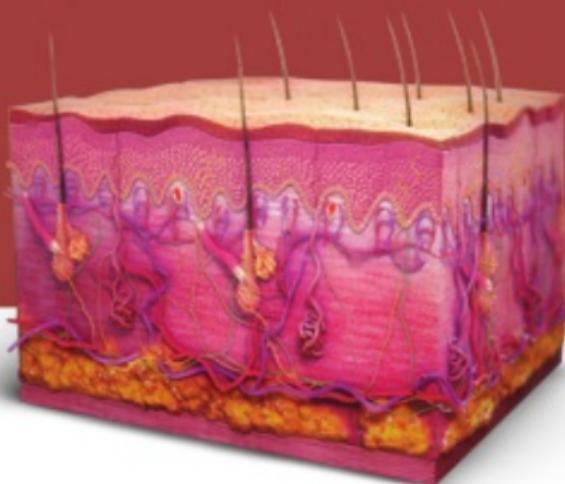

معاینه و شرح حال

۱. معاینه: بررسی خصایعات از نظر شکل، رنگ، محل، پیشرفت و گسترش، مدت و دوره خصایعات، فواصل بهبودی یا کاهش شدت بیماری
۲. علائم همراه: خارش، سوزش، درد، بی‌حسی، تورم، تغییر رنگ و ... چه عاملی باعث تسکین یا کاهش علائم می‌شود.
۳. داروهای مصرفی
۴. علائم سیستمیک همراه: تب، لرز، درد مفاصل، ...
۵. بیماری‌های قبلی یا فعلی
۶. سابقه آلرژی
۷. سابقه حساسیت به نور
۸. ارزیابی نشانه‌ها
۹. سابقه فامیلی
۱۰. الگوی زندگی: تفریحات، مسافت‌های اخیر، نوع ورزش
۱۱. شغل

ساختهای پوست

پوست شامل دو لایه اپیدرم و درم است.

الف) اپیدرم:

لایه‌های اپیدرم شامل موارد زیر است:

- * طبقه شاخی: سطحی‌ترین لایه، Turn over این لایه ۱۴ روز است.
- * طبقه دانه‌دار
- * طبقه سنگفرشی یا خاردار: شامل ۵-۱۰ ردیف سلول چندضلعی تقریباً مسطح است. سلول‌های لانگرهانس که نوعی ماکروفاژ هستند و دفاع در برابر عوامل میکروبی و مواد سمی خارجی را به عنده دارند (سد دفاعی مهم)، در این لایه قرار دارند.
- لایه پایه یا بازال: سلول‌های کراتینوسیت و ملانوسیت (سنتز ملانین) و مرکل^۱ (که در حس لامسه نقش دارد) در این لایه قرار دارند.

بیماری‌های اپیدرم

- * تمام لایه‌های اپیدرم به طور طبیعی ۳-۴ هفته است که در بیماری پسوریازیس به ۴-۷ روز می‌رسد.
- * SCC^۲ یکی از سرطان‌های شایع پوست است که از سلول‌های طبقه سنگفرشی منشأ می‌گیرد
- * تکثیر موضعی و خوش خیم ملانوسیت‌ها در اثر نور خورشید در دوران پیری که باعث ایجاد کک و مک^۳ می‌شود. رشد سلطانی این سلول‌ها باعث بروز ملانوم و از بین رفتن آنها منجر به بیماری برص (بیسی)^۴ می‌شود.

ب) غشاء پایه^۵

به محل اتصال درم و اپیدرم گفته می‌شود و در بیماری‌های اتوایمیون مثل (بولوزیموفیگوئید) درگیر می‌شود.

ج) درم

عامل اصلی استحکام پوست است و دلایل کلاژن، فیبر، رتیکولین و... است. خاصیت ارتجاعی پوست به دلیل پروتئین‌های الاستین و رتیکولین در این لایه است.

بیماری‌های درم: در Cutis Laxa (پوست شل) خاصیت ارتجاعی پوست از بین رفته و پوست شل و دارای چین و چروک زیاد می‌شود. در روند پیری ساختمان کلاژن و فیبر والاستین تغییر کرده در نتیجه استحکام پوست کاهش و باعث افزایش چین و چروک می‌شود.

ضمائم پوست

مو (شکل ۱)

غدد سپاکس: مجاور قسمت سطحی مو قرار دارند و مجرای ترشحی آنها

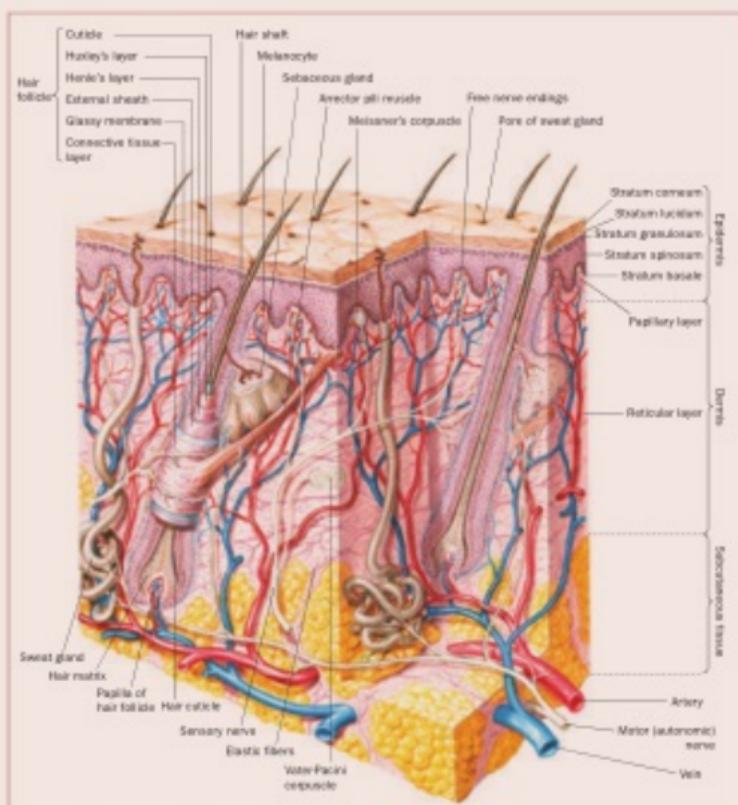
1. Merkel
2. Squamous Cell Carcinoma
3. Senile Lentigo
4. Vitiligo
5. Basement Membrane Zone(BMZ)

ساختمان پوست

به داخل منفذ مو باز می‌شوند (بروز آکنه و جوش به این غدد مرتبط است).

غدد عرق اکرین^۱

غدد آپوکرین^۲: در زیر بغل، نواحی کشاله‌ها و زنیتال قرار دارند و ترشحات را به انفتدیبولوم می‌ریزند (تولید بوی نامطبوع).

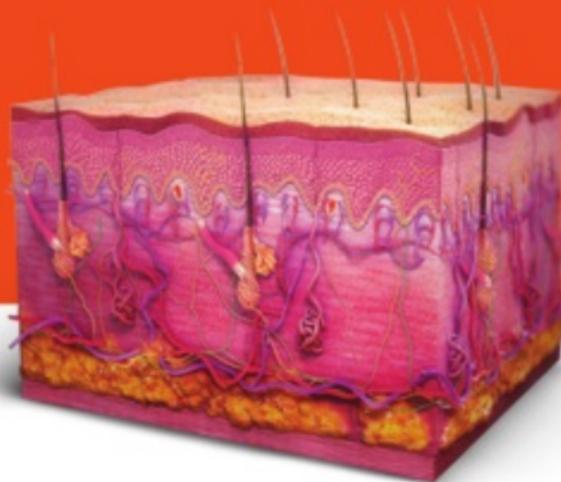

شکل ۱-۲. ساختمان طبیعی پوست و ضماین آن

1. Eccrine
2. Apocrine

اساس تشخیص و آناتومی خایعات پوستی

اساس تشخیص و آناتومی ضایعات

ضایعات اولیه^۱: ضایعات اولیه ضایعاتی هستند که از اول به همان شکل ظاهر می‌شوند.

ماکول^۲: ضایعه مشخص و مسطح (غیرقابل لمس) با قطر کمتر از ۵ میلی‌متر که ممکن است به رنگ‌های قهوه‌ای، آبی، قرمز یا رنگ‌های دیگر باشد (شکل ۱-۳).

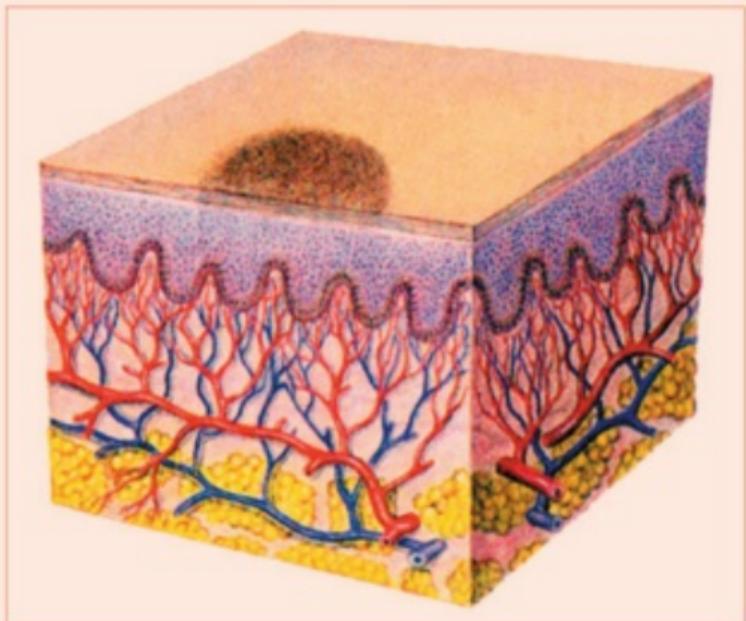
مثال برای ماکول قهوه‌ای: خال بکر^۳، لکه‌های شیرقهوه (در نوروفیروماتوز)، اریتراسما، بشورات دارویی، کک و مک، خال Junctional Lentigo، لنتیگو بدخیم، Tinea nigra palmaris، بشورات دارویی فتوآلرژیک، درماتیت استاز،

مثال برای ماکول آبی: خال کوبی، Mongolian spot، Ochronosis، nevus anemicus / idio-pathic go hate hypo melanosis، nevus anemicus / idio-pathic go hate hypo melanosis،

مثال برای ماکول قرمز: بشورات دارویی، آرتربیت روماتوئید جوانان، تب افتراقی را دارد.

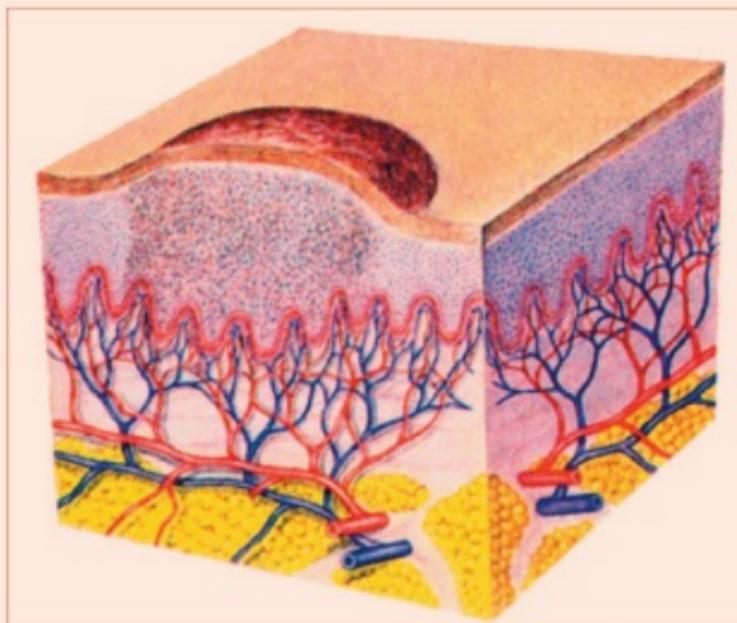
پاپول^۴: ضایعه برجسته با قطر حدود ۵ میلی‌متر، در رنگ‌های متنوع و ممکن است در سیر بیماری به پلاک تبدیل شود (شکل ۳-۲).

مثال برای پاپول زرد یا سفید یا قرمز روشن: آذنوم سباسه، BCC، کومدون بسته، زگیل مسطح، گرانولوم آنولر، لیکن نیتیدوس،

شکل ۱-۳. ماکول

1. Primary Skin Lesions
2. Macule
3. Becker
4. Viral Exanthemes
5. Patch
6. Papule

شکل ۲-۲. پاپول

لیکن اسکلروز آتروفیه، میلیا، مولوسکوم، خال (درمال)، نوروفیبروم،
 pearly penile papules/ sebaceous hyperplasia /pseudoxentoma elasticum / skin tags

مثال برای پاپول قرمز: آکنه، درماتیت آتوپیک، کهیر کولینزیک، آگزما،
 فولیکولیت، گزش حشرات، کراتوز پیلار، واسکولیت لوکوسیتوکلاستیک، میلاریا
 (عرق جوش)، پسوریازیس، گراناتولوم پیوزنیک، گال، کهیر.
 مثال برای پاپول قهوه‌ای: درماتوفیبروم، کراتوزفولیکول، ملانوم، خال، کراتوز
 سیبورئیک، کهیر، زگیل.

مثال برای پاپول آبی یا مایل به بنفش: آنژیوکراتوم، خال آبی،
 لیکن پلان، لنفوم، سارکوم کاپوزی، ملانوم، مایکوزیس فوننگوئیدس.
 پلاک^۱: ضایعه با حدود مشخص، برجسته سطحی (محدود به ایدرد و
 درم) و نیز سفت با قطر بیشتر از ۵ میلی متر اغلب در ابتدا پاپول بوده که
 در سیر بیماری به پلاک تبدیل شده است (شکل ۳-۳).

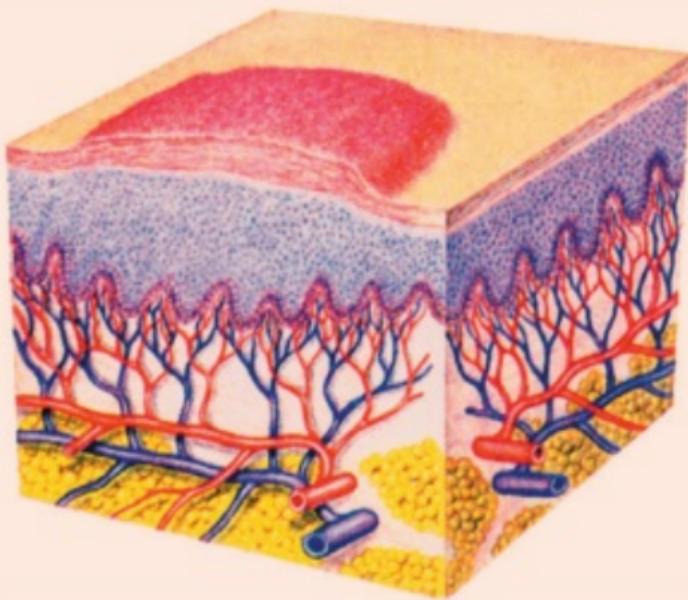
مثال برای پلاک: آگزما، مایکوزیس فوننگوئیدس، ضایعات پاپولواسکواموآ،
 DLE، لیکن پلان، پیتیریازیس روزه، پسوریازیس، سیفیلیس ثانویه، درماتیت
 سیبورئیک، تینه آکوریوریس^۲، تینه آرسیکولر^۳.

ندول^۴: ضایعه با حدود مشخص برجسته، سفت با قطر بیش از ۵ میلی متر
 (می‌تواند به صورت برجستگی دیده و یا فقط لمس شود) در واقع پاپولی با قطر
 بیشتر از ۵ میلی متر است (شکل ۳-۴).

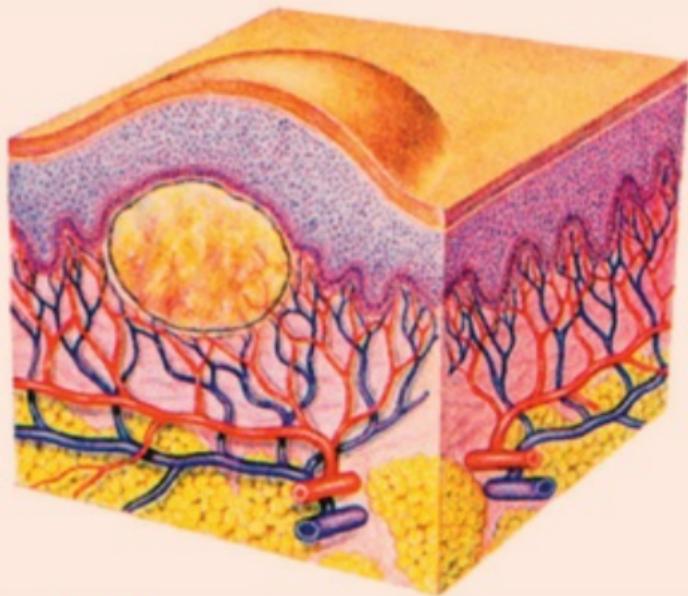
تومور: یک ندول بزرگ با قطر بیش از ۲ سانتی متر و سفت‌تر از ندول است.

1. Mycosis Fungoides
2. Plaque
3. Scaling
4. Tinea Corporis
5. Tinea Versicolor
6. Nodule

اساس تشخیص و آناتومی ضایعات

شکل ۲-۳. پلاس

شکل ۲-۴. ندول

BCC، اریتم ندوزوم، کورک^۱، همانژیوم، سارکوم کاپوزی، کرانتوآکانتوم، لیبوم^۲، لنفوم، ملانوم، متاستاز، مایکوپزیس فونگوئیدس، نوروفیرماتوز (شکل ۳-۵)، خارش ندولر^۳، اسپوروتیریکوز، SCC^۴، زگیل، گزاناتوم.

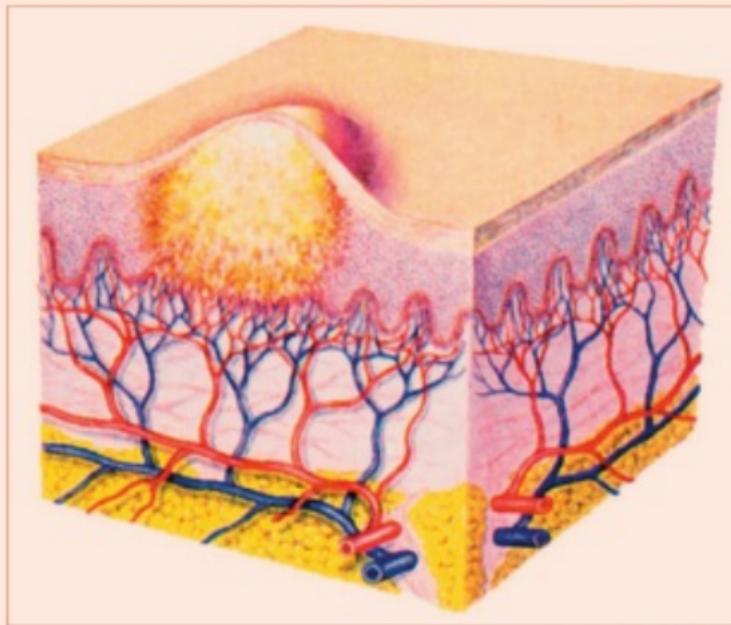
پوسچول^۵: ضایعه سطحی برجسته حاوی چرک (لوکوسیت و باکتری) (شکل ۳-۶).

آکنه، کاندیدیاز، عقوت قارچی، دیس هیدروزیس^۶، فولیکولیت، گونوکوکسمی،

1. Furuncle
2. Prurigo Nodularis
3. Pustule
4. Dyshidrosis

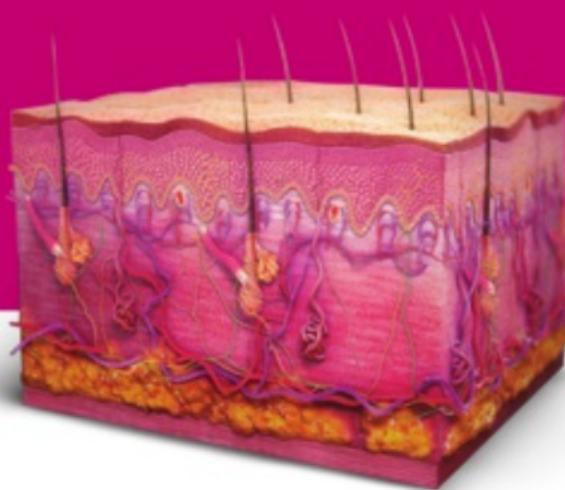
شکل ۵-۳. (الف) پایپول و نودول در بیماری پوروریگونودولاریس (ب) نودول سفت و ضخیم روی بازوها به دنبال خارش (ج) ضایعات ۵/۰ تا یک سانتی‌متر به رنگ قرمز-قیوهای در اثر خاراندن عادتی پوست

شکل ۵-۶. پاسچول

تشخیص
بیماری‌های پوستی

تشخیص بیماری‌های پوستی

تاریخچه

معاینه بالینی: بیمار بر هنر شود، مواد آرایشی پاک شود، ضایعه شسته و پاک شود. ضایعه و اطراف آن بررسی شود. تشخیص در بیماری‌های پوست، هم براساس نحوه پراکندگی ضایعات (در کدام قسمت بدن) و هم براساس شکل ضایعات (نوع ضایعات) و هم براساس آرایش ضایعات و به دنبال هم قرار گرفتن ضایعات استوار است.

الف) پراکندگی^۱

برای مثال درماتیت سبورثیک (D.S) خیلی شبیه درماتیت آتوپیک (AD) است ولی کلید تشخیص در موقعیت ضایعات می‌باشد.
D.S: پوست سر، جلو سر، ابرو، چین نازولبیال، وسط سینه را در بر می‌گیرد.
D.A: به طور تبییک قدام آرنج، چین آنکه کوبیتال و چین پوپلیتال را در گیر می‌کند.

به ضایعه پوستی از نظر لوکالیزه یا پراکندگی، قربته بودن یا عدم آن توجه شود. حتماً دهان بررسی شود به نکات منفی و مثبت توجه کنید. احتمال بدخیمی پوستی را در نظر داشته باشید.

ب) مورفولوژی^۲

شكل ضایعه، اندازه، رنگ، حاشیه، سطح، قوام^۳ (زبر، نرم، سفت، صاف)، گرمی، توجه به ضایعات اولیه و ثانویه (رجوع به فصل قبل).
ضایعات اولیه پوست می‌توانند در اثر خاراندن، زخم شدن، بهبود یافتن و ... تبدیل به ضایعات ثانویه شوند.

ندول‌ها ممکن است اگزوفیتیک (برجسته) و یا اندوفیتیک (مسطح ولی قابل لمس در زیر پوست) باشند.
بیماری‌های خیلی کمی واقعاً ماکولوپابولر هستند. از به کار بردن این عبارت خودداری کنید. مگر در بثورات دارویی و اگزانتم ویروسی. Scar-letiform (پاپول‌های برجسته و نقطه نقطه‌ای، مانند مخلک)- Mor-billiform (اگزانتم صورتی کمی برجسته، شبکه‌ای تور مانند، نقطه‌ای، مانند سرخک).

ابزارها و تکنیک‌ها: ذرهبین، دیاسکوپی، لامپ وود^۴ (در ضایعات قارچی، مشخص کردن محدوده دقیق بیماری‌های پیگماته مانند، اریتراسما، عفونت‌های پسودومونایی، پیتیریازیس و رسیکالر).
در معاینه با لامپ وود نور سبز (درماتوفیتوز) درخشان: میکروسپورم کائیس

وادوئینی، سبزمات: تریکوفیتون شوئن لاینی
نور قرمز مرجانی: اریتراسما

-
1. Configuration
 2. Distribution
 3. Morphology
 4. Textur
 5. Wood's lamp

جدول ۴-۱. تعاریف ضایعات اولیه

definition	Small (less than 0.5 cm)	Large (greater than 0.5 cm)
Elevated solid lesions	Papule	Nodule (greater than 0.5 cm in both width and depth)
Plaque (greater than 2 cm in width but without substantial depth)		
Flat area of altered color or texture	Macule	Large macule (patch)
Fluid-filled blister	Vesicle	Bulla
Pus-filled lesion	Pustule	Abscess
Extravasation of blood into skin	Petechia (pinhead size)	Ecchymosis
	Purpura (up to 2 mm in diameter)	Haematoma
Accumulation of dermal oedema	Wheal (can be any size)	Angioedema

جدول ۴-۲. شکل ظاهری پاپولی

Dome-Shaped		گنبدی شکل
Pedunculated		پایه دار
Verrucous		متخلخل و ناهموار
Umbilicated		نافدار
Flat-Topped		بر جسته و مسطح
(Spire-like) Acuminate		نیزه‌ای

تشخیص بیماری‌های پوستی

پ) نحوه قرار گرفتن ضایعات^۱

جدول ۴-۳. نحوه قرار گرفتن ضایعات

Grouped	نمایه	گروهی
Linear	...	خطی
Serpiginous		مارپیچ
Arcuate		قوسی
Nummular		سکه‌ای
Annular		حلقه‌ای

مشاهده با لامپ وود در ویتیلیگو و پیتیریازیس و رسیکالر ضایعات مشخص‌تر و وسعت آن را آشکارتر می‌کند. در پورفیری رنگ ادرار با لامپ وود قرمز مایل به صورتی می‌شود. دیاسکوپی^۲: فشردن ضایعه با یک لام یا قاشق پلاستیکی شفاف که به وسیله آن ضایعات عروقی به هنگام فشرده شدن محو می‌شوند.

ارزیابی پاراکلینیکی

آزمایش محلول هیدروکسید پتاسیم ۲۰٪ یا ۱۰٪ برای عفونت قارچی و دیلن ریسه‌ها. در شک به ضایعات قارچی پوسته یا مو یا ناخن چیله شده را در ۲۰٪ KOH غوطه‌ور می‌کنند و سپس زیر میکروسکوپ بررسی می‌کنند.

سیتولوزی^۳: آزمایش سیتولوزیک تست زانک^۴ است که روش سریع و مطمئن در تشخیص ضایعات وزیکولر است.

سلول‌ها پس از تهیه لام و رنگ آمیزی گیمسیا یا رایت^۵، در زیر میکروسکوپ بررسی می‌شوند. در ضایعات ویروس هرپس سیمپلکس، هرپس زوستر و آبله مرغان، سلول‌های غول‌آسای چند هسته‌ای دیده می‌شوند.

آزمایش پوستی (پچ تست)^۶: برای مشخص کردن آرژن‌ها در درماتیت تماسی^۷ آرژیک به کار می‌رود و در درماتیت تماسی تحریکی بسیاری از ارزش است (شکل ۴-۱).

نحوه ارزیابی پچ تست به صورت زیر است:

این تست به صورت استاندارد شده موجود است. مواد تست در ناحیه پشت

1. Configuration (arrangement)
2. Diascopy
3. Cell Cytology
4. Tzank Test
5. Wright
6. Patch Test
7. Contact Dermatitis

جدول ۴-۴. نحوه ارزیابی پچ تست

NT	Not tested	تست نشده
○	No reaction	بدون واکنش
±	Doubtful (minimal/marginal) reaction	واکنش مشکوک (واکنش لپ مرزی)
+	Weak (non-vesicular) reaction	واکنش ضعیف
++	Strong (vesicular or oedematous) reaction	واکنش شدید
+++	Extreme reaction	واکنش فوق العاده شدید
IR	Irritant reaction	واکنش تحریکی

بیمار زیر دیسک‌های الومینیومی قرار می‌گیرند. صفحات به مدت ۴۸ ساعت در محل باقی می‌مانند و بعد برداشته می‌شوند. محل بالاگاهله و ۹۶ ساعت (۴ روز بعد) بازدید می‌شود. این تست هیپرستیتویتی نوع تأخیری (Type IV) را مشخص می‌کند.

مثبت بودن تست لزوماً به معنی آن نیست که این ماده مسئول درماتیت تماسی است. نتیجه باید با بررسی سوابق بیمار و احتمال تماس قبلی با آن آلرژن در نظر گرفته شود. به کار بردن این تست نیاز به دقت در جزئیات ماده به کار برده شده و تجربه در تفسیر نتیجه آزمایش دارد.

بیوپسی^۱

بیوپسی به راحتی انجام می‌شود و عمدهاً دو نوع است: ۱- *punch biopsy* - ۲- *scalpel biopsy*

شکل ۱-۴. تست یوستی (پچ تست): آرزن‌های شایع موجود روی پچ‌های آماده به پوست ناحیه کمر چسبانده می‌شود و ۳-۲ روز بعد هنگام برداشتن پچ تست واکنش‌های احتمالی آرژیک به شکل قرمزی، پاییول، وزیکول ارزیابی می‌شوند. گاهی لازم است بدعلت واکنش‌های دیبورس و تأخیری پوست بیمار ۴ روز و یا ۷ روز بعد مجدد معاینه شود.

تشخیص بیماری‌های پوستی

بیوپسی یه وسیله پانچ^۱: ناحیه‌ای به اندازه ۳-۴ mm در نظر گرفته می‌شود و لیدوکائین ۱% داخل درم تزریق و یک قسمت استوانه‌ای از پوست به وسیله پانچ که روی پوست به چپ و راست چرخانده می‌شود، بریده می‌شود. سپس استوانه به وسیله یک سوزن (نیل) بالا کشیده می‌شود و در ناحیه چربی زیرپوستی بریده می‌شود نمونه برای آسیب‌شناسی (پاتولوژیست) به همراه خلاصه‌ای از تاریخچه، تشخیص‌های افتراقی و سن بیمار فرستاده می‌شود.

بیوپسی یا اسکالپل^۲: با این روش بافت بیشتری برداشته می‌شود. از این روش بیشتر استفاده می‌شود زیرا هم از چربی زیرپوستی و هم از بافت طبیعی و غیرطبیعی بیوپسی برداشته می‌شود. بیوپسی از حاشیه ضایعه انجام می‌شود به طوری که بافت طبیعی و غیرطبیعی به همراه چربی زیرپوستی برداشته می‌شود.

نمونه بهتر است در هر دو مورد بیوپسی با نیل خارج شود زیرا در استفاده از فورسپس و پنس برای گرفتن نمونه ممکن است بافت فشرده و نمای طبیعی ضایعه به هم بخورد. زخم سپس بخیه می‌شود. فشار به مدت ۵ دقیقه جلو خون‌ریزی را می‌گیرد. از نخ غیرقابل جذب ۳/۰ برای پا و پشت، ۵/۰ برای صورت، ۴/۰ برای سایر نواحی استفاده شود.

کشیدن بخیه: در صورت پس از ۵-۴ روز، جلو تنه و اندام فوقانی و بازوها پس از ۷-۱۰ روز، پشت و پاهای پس از ۱۰-۱۴ روز انجام شود.

توجه به این نکات هنگام بیوپسی ضروری است:

- حتی الامکان ضایعات تازه را انتخاب کنید.
- نمونه از لبه ضایعه برداشته شود.
- در نواحی که احتمال اسکار وجود دارد، بیوپسی انجام نشود.
- از بیوپسی اندام فوقانی یا ناحیه چانه به دلیل احتمال بیشتر بروز کلوبید خودداری کنید.
- از بیوپسی پاهای به دلیل این که زخم دیر بهبود می‌یابد خودداری کنید.
- از بیوپسی ضایعات روی برآمدگی‌های استخوانی به دلیل احتمال بروز عفونت خودداری کنید.
- از بیوپسی با اسکالپل برای بیماری‌های سر و بررسی عروق و چربی زیر پوست استفاده شود.
- بافت را فشار ندهید.
- از فیکساتور مناسب استفاده کنید.
- اگر از دو ضایعه بیوپسی می‌کنید آنها را با هم مخلوط نکنید. قبل از انجام بیوپسی دو ظرف را نامنوبیسی کرده و ضایعات را جداگانه در هر کدام بیندازید.
- مطمئن باشید که نام، سن و جنس بیمار را روی ظرف نمونه واضحًا نوشته‌اید.
- خلاصه سابقه بیماری، تشخیص‌های افتراقی و محل بیوپسی را به پاتولوژیست بدهید.

-
1. Punch Biopsy
 2. Scalpel Biopsy

تست‌های آزمایشگاهی

تست‌های آزمایشگاهی در تشخیص بسیاری از بیماری‌های پوستی حیاتی است و شامل بررسی‌های مختلف خون، سرم، کشت باکتری یا قارچ یا ویروس از پوست و سایر نمونه‌ها، آزمایش‌های ایمونوکلورست و ایمونوهیستولوژیک، رادیوگرافی و سایر تصویربرداری‌ها که هریک در مبحث بیماری مربوطه بحث خواهند شد.

توجه

- ❶ برای توصیف ضایعات از عبارات لاتین طولانی که بیشتر باعث سردرگمی می‌شوند، خودداری کنید.
- ❷ در مواردی که در تشخیص به مشکل برمی‌خورد، بررسی مجدد سایه‌بیماری (history) بسیار مهم و کمک‌کننده است.
- ❸ تمام مناطق و اطراف ضایعه را بررهنگ کنید و از لنز استفاده کنید. حداقل فایده این روش این است که زمان بیشتری برای فکر کردن به شما می‌دهد.

درمان‌تولوژی بالینی در واقع تخصص در دیدن است. باید برای بیمار وقت صرف کنید و از تزدیک و به وضوح ضایعات را نگاه کنید. تمام پدن را بررسی کنید، ضایعات اولیه را مشخص کنید و پراکنده‌گی و نحوه قرار گرفتن ضایعات را بررسی کنید. سوالات متعدد از بیمار مخصوصاً در موقعی که تشخیص مشکل است، بسیار کمک‌کننده است. تاریخچه، معاینه، بررسی پاراکلینیک و سپس تشخیص مراحل رسیدن به نتیجه مطلوب هستند.